

[Jørgen Winther]

I den anledning vil jeg oplyse, at det jo ikke er unormalt, at partierne i regeringen har forskellige standpunkter – vi kan bare tænke på Miljøagenturet. Man kan sagtens have forskellige standpunkter, og derfor vil jeg bede fru Bente Juncker om at dyrke denne mulighed lidt mere; jeg skal gerne hjælpe til med det.

Jeg vil også gerne sige mange tak til fru Inger Stilling Pedersen, Kristeligt Folkeparti. Jeg følte næsten, at fru Inger Stilling Pedersen var så positiv, som hun overhovedet kunne være, men det ender nok desværre med, at det alligevel bliver et nej fra Kristeligt Folkeparti.

Men alt i alt synes jeg, at det har været to brave kvindelige ordførere fra CD og Kristeligt Folkeparti, som har sagt så mange gode og positive ting her, som de overhovedet kan, selv om de så i sidste omgang må trynes af den socialdemokratiske ideologi. Det er jo prisen for at være med i regering. Men lad os nu se videre under udvalgsarbejdet, hvad der sker.

Jeg vil også gerne sige mange tak til fru Karen Højte Jensen fra De Konservative, som på alle måder varmt støttede Venstres forslag, og da også Fremskridtspartiet var overvejende positivt, tror jeg også, der er mulighed for, at vi på lidt længere sigt kan inddrage privathospitaler i behandlingen af hjertepatienterne.

Der har været nogle uklarheder under debatten, sidst i forbindelse med sundhedsministeren, som har talt om disse forskellige ventetider, og som nu har kontakten Århus Amts Sygehusvæsen. Jeg kan sige, at det, jeg har oplyst her, er, hvad Århus Amt oplyser om, hvad ventetiderne er i oktober kvartal for de patienter, der i dag står på venteliste. Det er noget helt andet, sundhedsministeren svarede på, nemlig hvor hurtigt patienterne var blevet behandlet.

Jeg kan oplyse, at den måde, man opgjorde det på, som sundhedsministeren omtalte, er, at hvis en akut patient bliver behandlet nu og en anden patient venter i 12 måneder, så siger man, at ventetiden er 6 måneder. Det er ikke nogen god form for statistik.

Derfor vil jeg holde fast på, at ventetiderne i Århus Amt i dag er først 7 måneder på selve forundersøgelsen og derefter 10½ måned på selve operationen, altså omkring 18 måneder.

Jeg vil også slå fast, at selv om man følger den plan, som regeringen nu har fremlagt, vil hjertepatienterne alligevel i hele 1994 have utrolig lange ventetider. Det føles altså bel-

stende at være hjertepatient og vide, at hver gang man har ondt i brystet, er der risiko for, at sygdommen kan blive endnu mere alvorlig – ja, man kan endda risikere at dø.

Alt i alt vil jeg sige, at debatten, som professor Torsten Toftegaard og undertegnede rejste her for godt et par måneder siden, egentlig har båret ret megen frugt. For det første har Frederiksberg Kommune sagt, at kommunen gerne vil bruge privathospitalerne, dernæst har Nordjyllands Amtskommune sagt, at man vil bruge Sverige, og medicinaldirektøren har sagt, at det er en god idé, hvis man arbejder både i weekenden og om aftenen i det offentlige sygehusvæsen. Jeg synes, det er gode skridt frem mod, at der bliver en bedre forståelse for og samarbejde med alternative måder.

Dernæst siger sundhedsministeren, at det enkelte amt selv har mulighed for at vælge, hvordan man vil gøre det. Dertil vil jeg gerne sige, at jeg som medlem af Århus Amtsråd ikke har nogen muligheder for at få en patient sendt til et privathospital. For vi har et socialdemokratisk flertal i Århus Amtsråd, som hader privathospitaler lige så meget, som sundhedsministeren gør. Dermed har vi ingen muligheder for det, og så er det jo nemt af sundhedsministeren at sige, at det kan amterne bare selv om.

Jeg vil også gerne lige minde om, hvad statsminister Poul Nyrup Rasmussen sagde, vel at mærke en 3-4 dage før amtsrådsvalget. Da sagde statsministeren, at han ikke har nogen ideologiske problemer med, at en hjertepatient bliver opereret på et privat hospital med offentlig støtte, når læge og amt vurderer, at det er nødvendigt. Det sagde statsministeren! Sundhedsministeren har altså betydelig større problemer med ideologien, end statsministeren har. Derfor kan jeg kun appellere til fru Bente Juncker og fru Inger Stilling Pedersen om at holde fast, for de har statsministeren bag sig, bare ikke sundhedsministeren. Men bare fortsæt, for statsministeren har nok lige så megen indflydelse som sundhedsministeren.

Alt i alt vil jeg sige, at vi er kommet et stykke længere. Det er svært at være hjertepatient og vente i 1½ år, når man ved, at der er risiko for, at man dør. Risikoen øges 1 pct. for hver måned, man står på venteliste.

Sundhedsministeren kunne løse dette problem ved at tage hatten af og sige: Jeg vil samarbejde med privathospitaler. De kan operere